

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 33 (1113)

Gorica - četrtek, 20. avgusta 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Jugoslavija in Vatikan v luči zgodovine UREJENI ODNOSI JUGOSLAVIJA - VATIKAN

V zgodovini prve in druge Jugoslavije zavzemajo odnosi med jugoslovansko državo in Sv. Sedežem zmeraj važno vlogo. Reševali so jih pa zdaj tako, zdaj drugače.

CERKEV IN KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

V novi državi Jugoslaviji je po letu 1918 bilo okrog 40% katoličanov. Zato je nujno nastalo vprašanje, kako urediti odnose z Vatikanom. Saj je bilo to za vse novonastale države v Evropi po prvi svetovni vojni zelo važna zadeva, ker je pomenila poleg drugega tudi mednarodno uveljavitev države. Zato je kraljeva Jugoslavija že leta 1922 začela razgovore za sklenitev konkordata z Vatikanom. Razgovori pa so se zavlekli do leta 1935, ko je bil konkordat, na izrecno željo kralja Aleksandra, sklenjen in tudi podpisan. Podpisal ga je za Sv. Sedež kardinal Pacelli, takrat državni tajnik in za Jugoslavijo minister za pravosodje Auer. Toda konkordat ni nikoli stopil v veljavo, čeprav ga je odobrila beograjski parlament. Vlada se je namreč ustrašila gonje, ki jo je proti konkordatu sprožila pravoslavna Cerkev. Ob debatah v parlamentu je šla na ulice nahujkana beograjska drhal in hrupno demonstrirala zoper konkordat. Grozili so veliki nemiri v celi Srbiji in drugod med pravoslavni. Odnosi med Sv. Sedežem in Jugoslavijo so še naprej ostali nerešeni. Oba partnerja sta sicer imela svoje pooblaščenice diplomatske zastopnike, Jugoslavija v Vatikanu, Vatikan v Beogradu, vendar je stanje katoliške Cerkve v Jugoslaviji ostalo pravno neurejeno.

CERKEV IN NOVA JUGOSLAVIJA

Takšen je bil položaj ob koncu druge svetovne vojne, ko se je v Jugoslaviji zamenjal režim: namesto kraljevine so dobili republiko in namesto demokracije komunistično diktaturo. Tito je sprva še naprej ohranil vse kot je bilo, v Beogradu je ostal nuncij, v Vatikanu pa zastopnik nove Jugoslavije. Toda v tistih letih je jugoslovanski komunizem bil povsem stalniščen. »Sovjetsko zvezo smo gledali kot neko svetlo zvezdo, kot edino upanje in kašpot,« pravi V. Dedijer v svoji knjigi »Izgubljeni boj Stalina«. Zato so pa tudi slepo sledili vsem zgledom iz Sovjetske zveze. Tudi glede ravnjanja z verami, zlasti se glede ravnjanja s katoliško Cerkvijo. Proglasitev, da je Cerkev ločena od države, in zagotovilo, da so »svoboda vesti in verska svoboda priznane vsem državljanom« (25. čl. ustave iz leta 1946), je bila lepa fraza, ki so jo po svoje izvajali. Nastalo je zato obdobje hudega preganjanja posebno katoliške Cerkve z vrsto procesov zoper duhovnike in škofove. Pa tudi zoper druge ljudi, ki so veljali za verne. Bila je doba, ko je bilo v Sloveniji skoro več duhovnikov v zaporu kot na svobodi. Stopnjevali so se ti napeti odnosi med Cerkvijo in režimom posebno, ko so oktobra leta 1946 aretirali in potem obsodili zagrebškega nadškofa msgr. Alojzija Stepinca. Videti je bilo, da ni več sprave med Cerkvijo in novim jugoslovanskim režimom, kot je ni bilo in je še vedno ni med Sv. Sedežem in Sovjetsko zvezo. Toda leta 1948 je prišlo do slovitega spora med Rusijo in Jugoslavijo. Dne 26. junija 1948 so na zasедanju Informbrosja v Bukarešti obsodili jugoslovansko partijo in jo izključili iz svoje srede kakor garjevo ovco. To so komunistične partije napravile na zahtevo Stalina, ker se mu Tito in jugoslovanska partija nista hotela brezpogojno podrediti, tako da bi Jugoslavija postala sovjetska kolonija. Ta izključitev iz Informbrosja pomeni najvažnejšo prelomnico v zgodovini povojne Jugoslavije, kot se je pozneje pokazalo.

PRELOM Z VATIKANOM

Vendar se razmere v notranji politiki niso tako kmalu spremenile na boljše. Še so trajali procesi, še so gnjavili posebno kmeta in ga silili v kolektivne zadruge. Hoteli so prepričati sebe in druge, da so

še vedno »pravi« komunisti, pojasnjuje Dedijer. Zato so leta 1952 napravili najhujšo napako v odnosu do katoliške Cerkve. Tisto leto je papež Pij XII. imenoval nadškofa Stepinca za kardinala. Hotel je s tem dati priznanje nadškofu in Cerkvi v Jugoslaviji za njeno trpljenje pod novimi gospodarji. To je razkačilo jugoslovanske komuniste, da so sklenili prekiniti diplomatske odnose z Vatikanom. Kmalu po letu 1952, ko je prišlo do preloma z Vatikanom, se je pa pričel v Jugoslaviji prav zaradi spora s Sovjetsko zvezo mnogostranski proces, ki je režim v iskanju gospodarske pomoči potisnil proti Zapadu, sprožil odprtost meja in začel terjati tudi spremembo zadržanja do katoliške Cerkve.

Pot do pomiritve in sprave bi bila gotovo dosti daljša, če bi se med tem tudi v katoliški Cerkvi ne začele velike notranje spremembe. Kot vemo, so se te začele že pod Pijem XII. Večji zagon so dobile pod njegovim naslednikom Janezom XXIII., ki je vrgel v svet besedo, da Cerkev mora stopiti v korak s časom in sprejeti znamenja časov. Prišlo je do II. vaticanskega koncila in do nove politike Pavla VI. Tudi v Jugoslaviji sami so med katoličani dozorevali novi pogledi na jugoslovansko stvarnost. Skofje, duhovniki in verniki so se znali uveljaviti v novi državi, ko jih ta ni več policijsko preganjala. To novo vzdušje se je v Jugoslaviji sprostito zlasti po smrti kardinala Stepinca, ki je brez lastne krivde bil glavni kamen spotike za ureditev odnosov med Cerkvijo in državo.

ODNOSAJI SE OBNOVIJO

Tako so skoro neopazno zoreli novi pogoji, ki jih vaticanska diplomacija ni prezrla. Ko je opazila dobro voljo pri beograjski vladi, je na tihem začela razgovore, ki so pripeljali do podpisa beograjskega protokola med Vatikanom in FLRJ leta 1966. Takrat je L'Osservatore Romano zapisal: »Podpisani sporazum je važen kot cilj, toda more biti še važnejši kot izhodišče za poznejši razvoj...« Ta razvoj je res vodil naprej do dokončne ureditve medsebojnih odnosov s tem, da so sedaj diplomatska zastopstva med Vatikanom in Jugoslavijo bila dvignjena na najvišjo raven poslanikov in nuncijev.

Vaticansko glasilo zaključuje svojo noto o podpisu zadnjega diplomatskega dogovora takole: »Danes, več kot po štirih letih od podpisa tistega sporazuma, obnovitev rednih diplomatskih odnošajev med Sv. Sedežem in Jugoslavijo priča, da je sporazum odgovarjal namenom, zaradi katerih je bil sklenjen, in upom, ki jih je zbudil. Kako razlagati ta dogodek? Cerkev ni prosila in ne prosi privilegijev; ona potrebuje in zato prosi "živiljenjski prostor", ki ji je potreben, da more vršiti svoje poslanstvo.«

* * *

Beograjski sporazum iz leta 1966 in sedaj novi sporazum o izmenjavi diplomatskih zastopstev med Beogradom in Vatikanom urejajo odnose na vrhu. Toda kako je med bazo, to se pravi, kako se ti sporazumi dejansko izvajajo? Podoba je, da na eni strani ni še povsod izumrl stalinizem, na drugi pa da so ponekod še žive težnje antikomunizma.

Stalinizem prihaja do izraza v raznih težavah, ki jih krajevne oblasti delajo Cerkvi in duhovščini. V Sloveniji se to kaže tudi v strahu pred »klerikalizmom«. Toda tudi med katoličani nekateri nasprotujejo sporazumom, ker še zmeraj računajo, da se bodo povrnili stari časi. To je opaziti zlasti med delom emigracije. Podoba je, da so vsi ti ostanki iz preteklosti obsojeni, da izginejo. Živiljenje gre naprej. Tudi v Jugoslaviji. Bodočnost je treba graditi na stvarnosti. In stvarnost je »svobodna Cerkev v svobodni državi«. Podpisani sporazumi med Vatikanom in Jugoslavijo imajo namen to stvarnost garantirati, krajevni dejavniki jo pa morajo izpeljati.

MIKLAUV BOŽIČ

Po skoro osemnajstih letih nasilne prekinitve s strani komunistične vlade v Beogradu so bili 14. avgusta letos zopet urejeni diplomatski odnosi med Jugoslavijo in Vatikanom. Jugoslavija je tako postala prva komunistična država v Evropi, ki ima normalno urejeno diplomatsko razmerje s Sv. Sedežem. Poleg nje se more s tem ponašati le še Castrova Kuba, kjer pa rdeči diktator s Cerkvijo ves čas svojega vladanja ni prelomil; še več: papežev predstavnik je celo ostal doyen (tj. načelnik diplomatskega zbora), kar vaticanskemu predstavniku v Beogradu ne bo pritikalo; zato bo nosil naslov pronuncija in ne nunciija, ki ga ima le tisti vaticanski diplomat, ki tudi načeljuje diplomatskemu zboru, akreditiranemu pri kaki državi. Seveda to ni bistveno. Bistveno je dejstvo, da je do normalizacije odnosov prišlo in da se čuti na obeh straneh dobra volja po sodelovanju.

TRNJEVA POT OSEMNAJSTIH LET

Kriza med komunističnim režimom in Cerkvijo v Jugoslaviji je izbruhnila že v jeseni leta 1945, ko so jugoslovanski škofje v pastirski okrožnici zavzeli odklonilno stališče do nove ustave, ki je bila zlasti do katoliške Cerkve vse prej kot strpna. Oblasti so odgovornost za okrožnico naptile predvsem nadškofu Stepincu, ki je bil tedaj predsednik jugoslovanske škofovske konference. Naslednje leto so zahtevale od Sv. Sedeža, naj Stepinca odpokliče, ker drugače ga bo treba aretirati zaradi dozdevnega sodelovanja z ustaši.

Vatikan na to zahtevo ni mogel pristati, saj mu je bilo dobro znano, da se Stepinac ni nikdar bratil z ustaši. Sledil je udarec s strani Beograda: montiran je bil proces zoper Stepinca, ki je bil obsojen na 16 let težke ječe. Pet jih je odsedel, ostala pa so mu bila spremenjena v konfinacijo, ki jo je preživljal v rojstnem kraju v Krašiću.

Sprva, ko je bil Tito še povezan z Moskvo, se komunistične oblasti v Jugoslaviji niso dosti menile za javno mnenje v svobodnem svetu, ki je proces zoper Stepinca obsodilo kot sodno farso, lastno

Italijanska vlada potrjena

Nova italijanska vlada, ki ji načeljuje demokristjan Emilio Colombo, je pretekli teden uspešno prestala svojo prvo preizkušnjo tako v parlamentu kot v senatu.

V parlamentu je prejela zaupnico v sredo, 12. avgusta. Za vlado je glasovalo 348 poslancev leve sredine, katerim so se pridružili še poslanci južnotirolske Ljudske stranke, 231 poslanec leve in desne opozicije pa je glasovalo proti. En demokristjan se je vzdržal.

V senatu je prišlo do glasovanja v četrtek, 13. avgusta. Za vlado se je izjavilo 147 senatorjev, proti pa 113. Tudi tu so se stranke enako opredelile kot v parlamentu.

V zaključnem odgovoru na posege predstavnikov poslanskih skupin je novi ministrski predsednik Colombo dejal, da je vlada leve sredine mnogo bolj trdna osnova za politični razvoj v državi kot pa neka skupnost levičarskih sil od komunistične partije do demokristjanske levice. Naj se zato vsakdo zaveda svoje vloge: večina naj opravlja poslanstvo večine, opozicija pa naj vrši resno in konstruktivno kritiko ob spoštovanju ustave.

takratnim režimom za »železno zaveso«. Po prelomu s Sovjetsko zvezo pa je Tito uvidel, da mu Stepinčev proces ni ravno v korist; dal je Stepinca pomilostiti, upajoč, da bo Vatikan zavzel bolj umirjeno stališče. Toda zgodilo se je prav nasprotno: sv. oče Pij XII. je nadškofa Stepinca leta 1952 imenoval za kardinala katoliške Cerkve. Ta moralna klofuta je bila za Titov režim hud udarec; reagiral je tako kot vsi, ki so ponižani: enostransko je v decembru 1952 prekinil diplomatske odnose z Vatikanom, vaticanski odpravnik poslov msgr. Oddi pa je moral nemudoma zapustiti Beograd.

Toda Tito, ki se je vedno bolj razvijal v umerjenega državnika in veliko potoval po svetu, je na vsak korak čutil, da mu ta prekinitve ne prinaša koristi. Zato je takoj po smrti Stepinca 10. februarja 1960 že poslal v Rim svojega poslanika Vejvoda na obisk v Vatikan k papežu Janezu XXIII. Led je bil prebit, stiki obnovljeni. V šestih letih tihih in vztrajnih pogajanj so razmere toliko dozorele, da je bil v januarju 1966 podpisan v Beogradu protokol, ki je priznal Sv. Sedežu pravico izvrševati duhovno oblast nad verniki v Jugoslaviji, služabnike Cerkve pa obvezal, da so lojalni do komunistične oblasti.

Kljub raznim manjšim nespozrazumom, ki so jih izzvali zlasti razni krajevni gorečnejši, se je protokol izkazal za zelo koristnega pri urejanju odnosov med Cerkvijo in vlado v Beogradu. Po štirih letih sta obe sopodpisnici že prišli

Sovjetsko-nemški sporazum podpisan

V sredo, 12. avgusta sta zahodnonemški kancler Brandt in predsednik sovjetske vlade Kosigin podpisala sporazum o odpuščenju sile v meddržavnih odnosih. Sovjetskim voditeljem je bilo mnogo do tega, da se ta dogovor podpiše in se mu da ustrezna teža v uradni propagandi. Od svojih štirideset ur, ki jih je Brandt preživel v Moskvi, je kar deset šlo za razgovore.

»Vredno se je bilo razgovarjati,« je dejal Brandt, ko se je vrnil iz Moskve v Bonn. Po Brandtovi želji bo imela pogodba ugoden vpliv na pogajanja zahodnonemške

vlade z drugimi državami vzhodne Evrope, zlasti s Poljsko in Vzhodno Nemčijo. Resnično pomiritev si je po Brandtovih besedah težko zamišljati brez ureditve odnosov med obema Nemčijama. Brandt je potrdil, da se je nemška vlada v Bonnu z moskovsko pogodbo odrekla želji, da bi spremenila obstoječe stanje v Evropi z uporabo sile. Seveda pa to stališče ne omenja tistih prizadevanj, ki stremijo po nemški združitvi z miroljubnimi sredstvi.

Nedvomno odpira sovjetsko-nemški sporazum nove možnosti v gospodarskem, tehničnem in tudi kulturnem sodelovanju. Brandt je prepričan, da bo to sodelovanje odkrilo Sovjetski zvezi resnični obraz Zahodne Nemčije. Do sedaj so jo vzhodne države proglašale za leglo militarizma, revanšizma in neonacizma. Brandt je glede tega dejal, da revanšistični pojavi skoraj ne obstajajo med prebivalstvom, ker se ljudem dobro godi in ni sedanji gospodarski ter družbeni položaj v ničemer podoben onemu, ki je obstajal ob rojstvu nacizma. Nespametno bi bilo prepovedati neonacistične stranke, ko jih pa bodo bodoče volitve same izločile. Seveda pa je treba vedno ostati buden in držati kontrolo nad ekstremističnimi gibanji.

»Vsekakor smo obrnili novo stran v odnosih med obema državama,« je Brandt zaključil svojo tiskovno konferenco v Bonnu 14. avgusta. »Od dobe soočenja smo prešli na pot sodelovanja. Prepričan sem zato, da bo v bodoče Sovjetska zveza bolj zainteresirana na miroljubnem sodelovanju v Evropi.«

Vsekakor moramo novi razvoj dogodkov kot Slovenci in katoličani le pozdraviti, saj bo v korist vsem, ki se iskreno trudijo za sožitje med različno mislečimi, a vendar dobro hotečimi ljudmi, pa najsi bodo katerega koli prepričanja, rase, narodnosti ali jezika.

Zasedanje francoskih škofov

Francoska škofovska konferenca bo imela svoje zasedanje v Lurdu od 22. do 29. oktobra. K zasedanjem bodo povabili kot opazovalce tudi predstavnike protestantskih, pravoslavskih in anglikanskih verskih skupnosti.

Krščansko bratstvo Srebrna maša na Svetih Višarjah

(Ob kongresu »Cerkve v stiski« v Königsteinu v Nemčiji od 29. julija do 2. avgusta 1970).

Letos je bil že 20. kongres »Cerkve v stiski«. Kongresi imajo še vedno svoj pomen in ga niso prav nič izgubili. Število udeležencev je bilo letos 400 — število, ki se je nekako ustalilo v zadnjih letih — in zastopanih je bilo 26 narodov. Slovencev je bilo šest.

Kongres je izrazil svojo vsebino že z naslovom: »Bratstvo — iluzija ali možnost«. Ali more krščanstvo s svojim naukom o bratstvu vseh ljudi prinesiti svetu novo obliko in s tem tudi osrečiti človeški rod, ali pa je le ob sodobnem trenju neka zamisel brez stvarne osnove?

Kongres sam je v končnih resolucijah poudaril naslednje: »Zadržanje marksizma-leninizma tako na vzhodu kot na zapadu do vere je ostalo, z nekaj izjemami, sovražno in napadalno. Človekova pravica za svobodno izvrševanje kulta, za oznanjevanje resnice in socialno ravnanje je omejena. Zato obstaja nevarnost za krščanstvo še nadalje nezmanjšana.

Bratstvo v smislu mirnega sožitja ideologij smatra večina komunistov kot iluzijo. Marksizem-leninizem odklanja obstoječe zakone in uredbe, ko jih podreja zakonom razrednega boja.

Položaj Cerkve v komunističnih deželah je različen. V večini teh dežel — o položaju v Sovjetski uniji, na Češkem in Madžarskem so bila podana poročila — ni možno delo hierarhijske in dušne pastirstvo ima le majhne možnosti. Le tam, kjer je Cerkev znala ohraniti povezanost in trdnost (Poljska) ali kjer komunistični sistem sprejema vase elemente svobodnega mišljenja (Jugoslavija), ima širše polje za svoje delo.

Bratstvo ima svoje korenine v veri v Boga Očeta in v Kristusa. Nikogar ne izključi. Bratstvo ne sme biti le površno čustvo, ki bi naše pričevanje za resnico prekrivalo ali ga omajalo. Prav bratstvo vključuje aktivne, odločne nastope za življenjske pravice drugih bratov, posebej še preganjanih.

Zato bratstvo v zvestobi do resnice ni iluzija, ampak evangeljska zapoved in velika možnost za prihodnost.

Vodil je kongres spet pomožni škof iz Hildesheima dr. Kindermann. Vrsta sociologov iz raznih krajev je predavala. Že iz naslovov moremo sklepati o vsebini. (Vsa predavanja izidejo vsako leto v posebni knjigi.) Začel je prof. dr. L. Scheffczuk iz Münchena »o bratski skupnosti božjega ljudstva«. »O novih pogledih v marksistični kritiki religije« je govoril dr. H. Ogiermann iz Frankfurta. »Ali je komunizem še nevarnost« se je vprašal dr. H. Gilles iz Berlina. »Cerkvene strukture in bogoslovna stremeljenja v vzhodni Evropi« je obravnaval dr. A. Heidler iz

Münchena. Ozrl se je zlasti na Rusijo, Poljsko, Češkoslovaško in Madžarsko. »O problemih duhovskega naraščanja in dušnega pastirstva v vzhodni Evropi« je govedal dr. W. Grycz iz Königsteina. »Mladina in družina med Cerkvijo in državo« je predaval dr. H. Prauss iz Bad Godesberga. Kongres je zaključil prof. O. B. Roegele iz Münchena »o krščanski odgovornosti v sovražnem svetu«. Bilo je še nekaj krajših ekspozicij, ki so poročali o stanju na Vzhodu. Vsekakor poln in bogat program.

Kot vsako leto je tudi letos bila na sporedu posebna ekumenska pobožnost, ki so jo skupno opravili pravoslavni, protestanti in katoličani. Ob tej priložnosti se je spet slišal slovenski »očenaš«. Bil je folklorni večer Romunov in Hrvatov v pesmi in plesu. Romunski škof Cristea je opravil vzhodno liturgijo v nedeljo 2. avgusta.

Ker moremo opazovati tako na Vzhodu kot na Zapadu, poskuša marksizem prodreti z govorjenjem o neki reviziji pri odnosih do religije, moremo le potrditi iz izkušnje, kar priznavajo veliki marksistični teoretiki kot Francoz Garaudy, Poljak Schaff in Čeh Machovec brez kompromisa: Marksov aksiom — ateizem je znak radikalizma v teoriji in ostane! Kjer se pa igrajo z besedami, da nekako tekmujejo z vero, prav gotovo ne puste religije kot sobesednika pod istimi pogoji: polno svobodo pri oznanjevanju, pri uporabi obveščevalnih sredstev in brez predhodne državne cenzure pridržujejo le sebi. Zato se morajo kristjani zavedati, da še vedno obstaja nevarnost za krščanstvo!

Msgr. I. Kunstelj

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Jubilej Toneta Kralja

Dne 23. avgusta je slikar Tone Kralj obhajal 70-letnico rojstva. Tega jubileja so se spomnili na poseben način v Kostanjevici na Krki, kjer so privedli posebno razstavo Kraljevih del in slavnostno akademijo. Akademija je bila v soboto, 8. avgusta. O Kralju in njegovem delu je govoril akademik in slikar Božidar Jakac. Kraljeva hči Tatjana, ki je operna pevka, pa je zapela nekaj arij iz raznih oper ob spremljavi dirigenta Danila Svare in ob sodelovanju igralca Toneta Kutnerja. Kostanjevica sama je Toneta Kralja imenovala za častnega občana.

Tone Kralj je po rodu Dolenjec, toda po srcu in svojih delih je pravzaprav Primorček, ker je tu pri nas največ ustvarjal in ga Primorci tudi najbolj cenimo. Saj skoro ni pomembnejše cerkve na slovenskem Primorskem, da ne bi imela kakke

Kdor je letošnji praznik Velikega šmarne preživel na Sv. Višarjah ga ne bo več pozabil. Od vseh strani so prihajali romarji, zvonovi so slovesno zvonili, goriška dekleta so nabirala gorske rože po višarskih strminah, vse se je pripravljalo na dvojni praznik: praznik Marijinega vnebovzeta in na srebrno mašo g. Vinka Zaklja, izseljeniškega duhovnika v Belgiji. Že na predvečer so prišli prvi sorodniki srebrnomašnika: njegova sestra in brat Jakob, ki živi sedaj v Clevelandu, na praznik sam pa še dolga vrsta faranov od St. Jošta nad Vrhniko, katere je vodil njihov župnik g. Janko Oblak, glavni organizator vsega praznika. Pač ni slutil, da je bilo to njegovo romanje zadnje v življenju in da ga bo prav ob oltarju višarske Marije dosegla smrt, tako da se bodo njegovi farani vrnili domov sami.

Srebrnomašniško slavlje je bilo napovedano za tretjo uro popoldne. Veliko ljudstva se je zbralo pred cerkvijo, ne samo iz Slovenije, temveč tudi iz Gorice in Trsta. Dekleta v krasnih gorenjskih narodnih nošah so bila že pripravljena, da sprejmejo srebrnomašnika v cerkev. Iz zakristije se je med slovesno pesmijo zvonov razvil spreved. Štirje duhovniki-somaševalci so spremljali srebrnomašnika pred oltar: župnik od St. Jošta Janko Oblak, dr. Janez Zdešar, direktor slovenske misije za izseljence v Nemčiji, Ignacij Čretnik, direktor slovenske misije v Franciji in Anton Dejak, izseljeniški duhovnik v Franciji. Sledila je dolga vrsta sorodnikov, prijateljev in znancev, med katerimi smo opazili delegacijo Slovencev iz

Belgije in Holandske, dr. Močnika iz Gorice, dr. Stanka Janežiča iz Maribora, msgr. Franca Segula iz Rima ter mnogo drugih duhovnikov.

Pevci iz srebrnomašnikove fare so slovesno zapeli »Srebrnomašnik bod' pozdravljen«, nakar je bogoslovec Jože Tominc z izbranimi besedami pozdravil srebrnomašnika. Za njim so tri deklice v narodnih nošah darovale slavljencu šopek 25 rdečih nageljnov in v izredno lepi zborni deklaraciji čestitalo srebrnomašniku. Ta deklaracija je bila zadnje poklonilo domačega župnika Janka Oblaka svojemu ljubljenu faranu srebrnomašniku Vinku Zaklju.

Vsi navzoči so z izredno pozornostjo sledili sveti daritvi in govoru ob evangeliju, ki ga je imel Ignacij Čretnik iz Pariza. Za ta govor je vladalo veliko zanimanje zlasti med sorodniki in Slovenci iz Slovenije, saj so pričakovali, da se bo govornik moral dotakniti dogodkov, ki so najstrašnejši v naši zgodovini in tako tesno povezani s srebrnomašnikovim življenjem. Kakor je Marija sprejela iz božjih rok s svojim vdanim Zgodi se vso radost materinstva in mučeništvo ob smrti Sina na križu, tako je tudi gospod sre-

S TRŽAŠKEGA

Tržaški nadškof o novem krstnem obredu

Zadnja številka tržaškega škofijskega lista objavlja navodila g. nadškofa za novi obred sv. krsta.

G. nadškof zelo poudarja potrebo, da so starši dobro poučeni o novem obredu sv. krsta. Novi obrednik določa, naj se krst podeli nekaj tednov po rojstvu, če ni seveda nevarnosti za otrokovo življenje. Le tako morejo biti pri krstu navzoči tudi starši.

Na Tržaškem so se vsaj v zadnjih letih skoraj vsi otroci rodili v bolnišnici. Zaradi tega so bili navadno skoraj vsi otroci in bolnišničarji tudi krščeni. Po novih navodilih v bolnišnicah ne bodo več krščevali, razen v skrajni potrebi. Starši bodo zato nesli otroka h krstu v svojo župno cerkev.

Naše čestitke

Alojuzu Debelisu iz Sv. Marije Magdalene je žena Zorka povila tretjerojenčka, ki so ga krstili na ime Kristijan. Prijatelji iz Slovenske skupnosti in iz Slovenskega ljudskega gibanja srečnim staršem iskreno čestitajo.

Poroka

Dne 10. avgusta se je poročila v svetoivanski stari cerkvi prof. Marta Kocijancič, ki poučuje glasbo na srednji šoli, z Rudolfom Repini, ki se kot glasbenik udeležuje v Benetkah. Želimo jima srečo na novi življenjski poti.

Smrt tržaškega duhovnika

V torek je umrl v Trstu msgr. Giovanni Grego. Po rodu je bil Tržačan. Duhovnik je bil od leta 1914. Več kot 40 let je vodil župnijo Novega sv. Antona v Trstu in je bil zato med vidnimi duhovniškimi osebnostmi in tržaški škofiji. Naj mu bo Bog doberljiv sodnik.

Tabor zamejske mladine

V nedeljo, 2. avgusta so se sešli delegati mladinskih organizacij s Koroške, Gorice in iz Trsta v Ukvah, kjer je vsakoletno letovanje dijaške mladine. Dogovorjeno je bilo, da bo letošnji tabor zamejske mladine na Koroškem in sicer 5. in 6. septembra. Kot znano, pripada organizacija tabora vsaki dve leti drugi pokrajini. Letos je na vrsti Koroška. Vsi, ki se bodo tabora udeležili, naj se obrnejo v Gorici na SKAD, v Trstu na SKK v ulici Donizetti.

Preventivni ukrepi proti epidemiji kolere

Ze več časa se širijo novice o epidemiji kolere v Sovjetski zvezi, v Egiptu in v nekaterih drugih azijskih državah. Ministrstvo za zdravstvo je poslalo navodila tudi za tržaško mesto. Ladijskim posadkam, ki prihajajo iz omenjenih krajev, je prepovedano izkrcanje, dokler zdravstvene oblasti ne ugotovijo, če so bili cepljeni.

XII. kmečki tabor

Od 14. do 17. t.m. je bil na Opčinah XII. kmečki tabor. Prirreditelji so poskrbeli za bogat in pester zabavni spored. Razen tega so organizirali tudi razstavo idrijskih čipk ter razstavo strojev in kmečjskega orodja.

brnomašnik izročil Bogu vse svoje zmognosti, delo in trpljenje ob svojem mašniškem posvečenju.

V St. Joštu nad Vrhniko je pred petdesetimi leti zagledal luč sveta v številni dvanajstčlanski družini. Studiral je bogoslovje v Ljubljani in bil posvečen za duhovnika na grobu sv. Erme v Krki v usodnem majniku leta 1945. Novo mašo je pel v Vetrinju v dnevih slovenskih Makabejcev. Svoj novomašniški blagoslov je podelil 10.000 slovenskim fantom, ki so bili že po nekaj dneh po verolomnih Angležih vrnjeni v Slovenijo in tam kruto pobiti od lastnih bratov. G. novomašnik Vinko Zakelj je doprinesel žrtev, ki je skoro presejala njegove moči. Med vrtnicami v domovino so bili tudi njegovi trije bratje France, Stanko in Janko ter sestra Anica z možem Francem Grdodolnikom. O tej najstrašnejši tragediji slovenskega naroda domovina uradno molči, je poudaril govornik, nihče ni še dal za doščanja tem slovenskim Makabejcem, najčistejšim in najnedolžnejšim žrtvam našega naroda. Zagrnil so jih kočevski gozdovi, a zagrnil tudi uradni molk lastne domovine.

Po tako težkih preizkušnjah in največjih žrtvah je gospod srebrnomašnik začel svojo apostolsko pot. Na univerzi v Louvainu je doštudiral sociologijo in sedaj nosi božjo blagovest Slovencev širom Belgije in Holandije. Več kot deset let je bil predsednik Zveze izseljeniških duhovnikov v Evropi, urednik mesečnika za slovenske izseljence v Evropi »Naša luč«, sedaj pa je direktor slovenske katoliške misije v Belgiji in izseljeniški duhovnik za Slovence v Holandiji. Poleg tega je član duhovniškega sveta v škofiji Liège in predsednik škofijske komisije za tuje delavce v škofiji Liège, katerih je 120.000. Vsa ta leta je tudi izseljeniški duhovnik za Hrvate.

Bralci pišejo

Mačehovsko postopanje s staroupokojenci

Zal mi je, da mi, slovenski staroupokojenci, kadar se oglašamo v »Katoliškem glasu«, nikdar ne moremo kaj veselega o sebi zapisati. Delali smo, težko smo delali vse svoje življenje in zraven upali, da nam bo v starosti bolje. Toda to upanje nam je šlo po vodi. Ostali smo pozabljeni in zapuščeni. Odljubljeno je prejel dosti, a vse so ostale neizpolnjene.

Zakon z dne 18. marca 1968 št. 313 priznava pravico do poviška pokojnine nekdanjim vojakom bivše avstro-ogrske monarhije za čas od 25. maja 1917 do 1. julija 1920. Potom svojega sindikata smo vložili zadevne prošnje, opremljene s predpisanimi dokumenti. Od tedaj je poteklo, reci in piši, kar 28 mesecev ali 840 dni, toda poviška še vedno ni. Kaj dela ustanova INPS ves ta čas? Zakaj se ne rešuje prošnje po vrsti, kot so prišle? Zakaj morajo čakati prav najstarejši in najbolj revni upokojenci največ časa? Tako se zdi, da potrpežljivo čakajo, da bi vsi pomrli, preden dosežemo povišek.

Mi staroupokojenci plačujemo članarino, smo člani sindikatov, vestno izpolnjujemo svoje državljanke dolžnosti, pa vse to, kakor se zdi, nič ne velja. Sindikati imajo druge skrbi. Zanje so stavke bolj važne kot pomagati nam, ki zmanj čakamo na uveljavljanje svojih pravic. Dežela razpolaga letno z lepimi milijardami, deli podpore na desno in levo, a za nas pravi, da ne spadamo v njen delokrog. Torej nam preostaja le še država. Ta pa je že ponovno pokazala, da je nam staroupokojencem zgolj mačeha. Če nam eno liro z levico da, nam z desnico dve vzame. Mislim na stalno naraščanje cen in vedno nove pristojbine. Le kadar so volitve, po krajine, dežele do države za nas pristojni in spadamo pod njih delokrog. Seveda, sedaj so volitve spet za nami, zato jim naši glasovi niso več potrebni. Osel naj čaka, da spet trava zraste!

Naj še dodam, da bi bil že čas, da prenehajo vsakodnevne stavke, bombni napadi, ubijanje po cestah, razbijanje oken in vozil, kakor tudi vladne krize, kar vse prispeva k politični, socialni in gospodarski zmešnjavi v naši državi. Zaradi tega največ trpimo prav mi staroupokojenci. Ostajamo zadnji in vedno pozabljeni, pa čeprav se minister za delo Donat Cattin šopiri z izjavami, uradniki pa sedijo na kupu postav in zakonov. Pa ostaja vse zgolj na papirju in jeziku. Od tega se pa ne da živeti.

L. G., Gorica

Slovenska prosveta ob koncu sezone

Glavni odbor Slovenske prosvete v Trstu je imel ob zaključku sezone, 31. julija svojo sejo. Pregledal je delo društev, ki so včlanjena v Slovensko prosveto ali sicer tesno z njo sodelujejo.

BESEDA PRIZNANJA

Po pregledu prireditve in živlega delovanja krajevnih župnijskih prosvetnih krožkov in društev je bilo v pretekli sezoni opravljenega veliko dela, ki ima in bo imelo velik pomen tudi v bodoče za našo narodno rast in duhovno poglobitev naših rojakov. Zato bi želeli izreči vsem poštvovalnim prosvetnim in organizacijskim delavcem besedo priznanja in hvaležnosti. Zahvala vsem, ki so tako nesebično organizirali zbiranje prispevkov za gradnjo in preurejanje prosvetnih domov in iskali toliko dovoljenj, za kar je bilo treba opraviti nešteto poti. Hvala jim za vse, saj so prevzeli vsa dela na lastni rizik.

Iskrena hvala rojakom, ki so pomagali in toliko denarnih stroškov žrtvovali. Brez teh prispevkov tudi še tako pogumen organizator ne bi mogel ustvariti ničesar. Zato so domovi in preurejene dvorane res v celoti žrtev naših ljudi in zato njihova last. S temi žrtvami so naši rojaki pokazali visok čut narodne in kulturne zavesti in skrb za bodoče rodove, ki naj se v teh domovih zbirajo in narodnostno in kulturno utrjujejo. Številni prosvetni večeri so v pretekli sezoni dokaz, da je bil denar dobro naložen.

TABOR 1970

Krona zaključnega prosvetnega dela v prosvetni sezoni je bil Tabor 1970 na Repentabru. Njegova osrednja misel je že

lela proslaviti 25-letnico padca fašizma in nacizma, ki ga je naše, prav primorsko ljudstvo, tako zelo občutilo. Slovenska prosveta se zahvaljuje vsem, ki so ta praznik naredili tako lep in slovesen. Zahvaljuje se pevskemu zboru »Slovenec« iz Boršta, »Fantom izpod Grmade«, pevskemu zboru iz Doberdoba, ki je letos predstavljal vso Goriško, pevcm iz Beneške Slovenije in njihovemu voditelju, moškemu pevskemu zboru iz Postojne, ki je s svojim sodelovanjem povezal zamejsko in osrednjo Slovenijo. Zahvaljuje se godalnim skupinam »Kondor« iz Bazovice in »TAIMS« z Opčin. Zahvaljuje se govorniku, pisatelju Al. Rebuli, deželnemu poslancu dr. D. Stoki, predstavniku Korošcev dr. Reginaldu Vosperniku in predstavniku Kanalske doline, Janku Prešernu. Hvala recitatorjem in vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je tabor tako lepo uspel.

JESENI

V septembru je predviden sestanek zastopnikov vseh društev, da bomo določili delovni načrt za prihodnjo sezono. Vsako društvo naj pomisli, kaj lahko v novi sezoni pripravi in s čim mu lahko centrala ali sosednja društva pomagajo. Dober program, ki ga lahko pripravi eno društvo, lahko prenese v 15, 20 drugih društev in druga društva enako. Tako bo lahko imela vsaka naša prosvetna dvorana vsak teden nov program, enkrat domač, drugič pa program gostov. Samo trdna povezava med društvi in s centralo bo olajšala delo. Samo tako ne bodo naše dvorane, za katere smo toliko žrtvovali, prazne.

Vsem prosvetnim delavcem tedaj, nekaj lepih počitnic, potem pa z veseljem na novo delo!

Vtisi s taborjenja goriških skavtini

Rahel dih tesnobe je vel vame, ko smo se z avtomobilom bližali veliki planini. Bogato rastlinstvo nam je na eni strani skoro zakrivalo vsak razgled, na drugi strani pa je iz prepada grozeče zijala v nas divja Tolminka. Skoro nevede sem umaknila pogled in se zamislila. Le bobneči ropot motorja je motil to divjo tišino in troblja je s svojim piskajočim glasom vzbujala v meni čudno razpoloženje.

Oddahnila sem se, ko smo dospeli. Pred menoj so se sedaj dvigale gore v vsej svoji mogočnosti; skalnati vrhovi so se kot za stavo spenjali višje in višje v kristalno čisto nebo. Bogatin pa je s svojo zategnjeno steno stal nad vsemi in strogo gledal nizdol na korita Tolminke.

Tako zelo majhno in revno sem se tedaj počutila, tako oropano lastne osebnosti in vsega, kar je bilo prej v meni. Skoro nisem videla ljudi, ki so bili okrog mene. Vse se mi je prikazalo pod tančico megle: kot bi se znašla v čisto drugem, nepoznanem svetu, kot bi sploh ne bila več človek. Nekaj nenavadnega se je dogajalo v meni, nekaj čudovitega in nepoznanega obnemem. S takimi občutki sem nato stopala za drugimi proti cerkvi na Javorcu. Skušala sem zbrati svoje misli; rada bi razumela, kaj se v meni dogaja; čutila sem, da je to nekaj nenavadnega, a nisem se mogla zbuditi iz svoje otopelosti.

Od daleč se nam je nato prikazala cerkva. Dolga vrsta stopnic je vodila do nje in brez misli sem stopala naprej do vrat. Nekdo je prinesel velik železen ključ, v ključavnici je močno zaškripalo in že sem na obrazu začutila mrzel dih notranjosti. Veliki hlodi so tam ležali drug na drugem in komaj vidna tančica prahu je pokrivala vsak predmet; mir sam je tu skušal s svojo nevidno roko zadržati čas.

Počasi sem se približala eni izmed klopi in sedla vanjo. Obraz sem postavila med dlani in se zagledala v majhen lesen tabernakelj. Ne bi vedela, koliko časa sem tako stala, niti če sem molila; le to vem, da me je naenkrat nekaj zasketele v prsih. V meni se je nekaj pretrgalo, zlomilo: kot bi v moji duši in v moji notranjosti sploh nastal preporod. Izginila je taktak vsaka sled otopelosti, izginila je megla; vse je postalo tako čisto in svetlo. Srce se mi je ogrelo in bila sem tako srečna, da bi najraje zavriskala.

Gore so bile sedaj prijazne, njih mo-

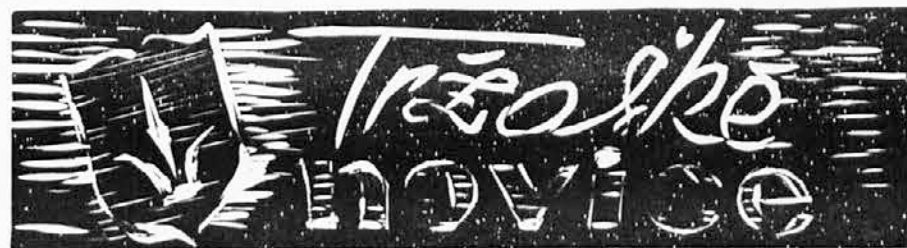
gčnost mi ni vzbujala strahu; še Tolminka je zadobila sedaj materinske glasove in spregovorila je vsa narava. Zdelo se mi je, da bi takrat najraje objela ves svet, da bi ljubila vse ljudi. V mojem srcu je vse prekipelo, saj je bilo življenje tako lepo.

Po taboru je bilo kar se da živo in veselo. Kamor sem se ozrla, povsod sem videla nasmejanje dekliške obraze, povsod smeh in petje. Na uho so mi prihajali zvoki kitare, od druge strani pa glasni klici malih, ki so se lovile... Kakšna sproščenost! Kakšen mir in sreča! Sem si mislila. Tega človeka ne najde povsod. Ta divja samota pa ti kar sama ovije srce z najlepšimi mislimi in vse se v tebi razneži ob neposrednem stiku z naravo. Ta ti je kakor mati in kot v snu te ziblje, ljubi te in te podpira. Čudovita je v vseh svojih krasotah, nepopisljiva in nedoumljiva v vseh svojih čarih. Ko se tako zareš nekam v daljavo, izgine vsaka slabost, vse zle slutnje se razblinijo in dobrot sama se ti naseli v srce ter vzbudi vse tisto, kar je v človeku najboljšega. (Konec prihodnjic) Fr. F.

Stališče Slovenske skupnosti v Dolini

12. avgusta se je prvič sestel dolinski občinski svet, izvoljen na volitvah 7. junija letos. Kot znano, nobena lista ni prejela toliko glasov, da bi imela absolutno večino in tako lahko sama vladala. Komunisti imajo 10 svetovalcev, Slovenska skupnost štiri, socialisti (PSI) enega in socialdemokrati (PSU) enega. Tudi tokrat so se komunisti povezali s socialisti in tako s komaj zadostno večino (11 svetovalcev od skupno 20) izvolili župana in odbornike. Za župana je bil ponovno izvoljen Dušan Lovriha, za podžupana Bandi Marino (socialist), za odbornike pa: Slavec Drago, Josip Klun, Milan Kuret.

Svetovalci Slovenske skupnosti so pri volitvah za župana glasovali za Glavkoto Petarosa, pri ostalih glasovanih pa so oddali bele glasovnice. Programsko izjavo je podal vodja svetovalske skupine dr. A. Tul, v kateri je najprej orisal pozitivno vlogo opozicije, nato pa nadaljeval: »Mislimo, da eventualna različna gledanja in stališča ne bi smela biti razlog za zamero in napadanje, temveč da bi morali v duhu

Študijski dnevi v Dragi

Društvo slovenskih izobražencev iz Trsta bo tudi letos priredilo študijske dneve v Dragi. To je že peto leto zaporedoma. Ti dnevi so odprti vsem Slovincem, ki želijo poglobiti problematiko svojega naroda ter z različnih idejnih vidikov doprinesiti s svojo izkušnjo k rešitvi perečih vprašanj in k dialogu med Slovenci samimi.

Letos so najavili svojo udeležbo mnogi slovenski razumniki, ki so imeli priliko že v preteklosti spoznati kvaliteto predavanj na študijskih dneh, pa tudi mnogi novi so se priglasili.

Študijski dnevi bodo v soboto, 5. in v nedeljo, 6. septembra 1970 v Dragi v isti stavbi kot prejšnja leta. Za tiste, ki bi to želeli, bo poskrbljeno tudi za kosilo ali večerjo, pa tudi za prenočišče.

Med letošnjimi predavatelji bo tudi Edward Kocbek, znana osebnost v slovenski

književnosti, ki bo s svojim predavanjem o odprtosti in zaprtosti sodobne slovenske kulture zaključil cikel predavanj.

Na omenjene študijske dneve je najavil svoj prihod tudi ljubljanski pomožni škof dr. Stanko Lenič, ki bo v nedeljo daroval pred zborovalnim poslopjem sv. mašo za udeležence študijskih dni ter bo podal duhovno misel.

Med predavatelji bodo tudi dekan ljubljanske bogoslovne fakultete in zgodovinar dr. Maks Miklavčič, književnik Ciril Zlobec, dr. Emidij Susič, ki deluje v Inštitutu za sociologijo v Gorici ter prof. Tomaž Pavšič iz Idrije. Vsi bodo obravnavali aktualna vprašanja iz slovenskega idejno-kulturnega prostora.

Še eno zagotovilo za slovensko srednjo šolo

Po tržaškem slovenskem dnevniku povzemamo, da je pred kratkim zunanji minister Moro v posebnem pismu poslancu Škerku zagotovil, da bodo »mladinci slovenskega jezika v Trstu z začetkom šolskega leta 1970/71 lahko obiskovali tečaje strokovne šole v svojem materinem jeziku.«

V našem listu smo že večkrat pisali o nujnosti, da šolske oblasti čimprej omogočijo naši mladini strokovno izobrazbo. Kolikor nam je znano, je prav zunanje ministristvo pogojevalo ustanovitev omenjene šole z ustanovitvijo neke italijanske srednje šole v Istri. Vse ostale merodajne oblasti so na posredovanje Slovenske skupnosti, Sindikata slovenske šole in raznih drugih vsedravnih italijanskih strank ukrenile baje vse potrebno, da bi do odprtja take šole prišlo. Ko je bila sedaj odstranjena še zadnja ovira (vsaj morala bi biti zadnja), upravičeno pričakujemo, da se bodo s 1. oktobrom odprla vrata tudi slovenske strokovne šole.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 23. do 29. avgusta 1970

Nedelja: 9.30 Po domače z ansamblom Vilija Petriča. 10.50 Otroška matineja. 12.00 Mozart: Figarova svatba - III. in IV. dejanje. 15.00 Državno prvenstvo v avtomobilizmu. 17.20 Mož v sivi flanelasti obleki - ameriški film.

Ponedeljek: 18.30 Risanke in še kaj. 20.35 Janusz Kraskovici: Smrt na obroke - TV drama. 22.07 Objektiv 350 - Črna gora.

Torek: 18.30 Medvedov godrnjavček - III. del. 19.00 Melodije iz Brašova - Eva Pilarova. 19.30 Cesta in mi. 20.35 Angel uničevanja - španski film.

Sreda: 18.25 Račka - lutkovna igra. 18.55 H. Skofič: Lažni bolnik - basen. 20.35 London Contorpany Dance Company - balet. 22.37 Pariški mozaik: Pisateljice.

Četrtek: 18.30 Zapojte z nami: Emil Adamič. 19.05 Enkrat v tednu. 20.35 Zabavno glasbena oddaja s festivala v Montreuxu. 21.25 Večer z Louisom Adamičem. 21.45 Primeri dr. Finlaya - serijski film.

Petek: 18.10 Mc Pheetersovo popotovanje - serijski film. 19.00 Po dolini Drave. 20.35 Znova tvoj - ameriški film.

Sobota: 16.00 Stockholm: Evropsko atletsko prvenstvo za moške. 18.30 J. Pehr: Kljukec tretji - lutkovna oddaja. 19.20 s kamero po svetu - Japonska. 21.37 Skrivnosti morja. 22.07 Močnejše od življenja - serijski film.

odprtega dialoga ob medsebojnem spoštovanju reševati skupne probleme. Obdobje delovanja sedanega občinskega sveta bo odločilne važnosti za celotno občinsko skupnost. Prilaganje novim okoliščinam in novi stvarnosti, ki se poraja, bo zahtevalo od vseh nove prijeme in oblike delovanja ter ukrepanja. Zato bi moral politično strankarski kampanilizem stopiti v ozadje, prevladati pa naj bi skupni občinski in narodni interesi. Zato skupina Slovenske skupnosti z obžalovanjem jemlje na znanje, da so pri snovanju večine prevladali zgolj ideološki pogledi in da drugi kriteriji, bolj važni za zaščito koristi skupnosti, niso bili upoštevani.

Kljub temu bodo svetovalci Slovenske skupnosti po svojih močeh in v duhu svojega programa in vloge, ki ji v današnji stvarnosti pripada, delovali v korist vseh občanov, za enakopravno sožitje med Slovenci in Italijani ter za napredek in neoviran razvoj slovenske narodne skupnosti v naši deželi.

Predvsem se bodo zavzemali za uresničitev sledečih temeljnih točk iz svojega programa: zaposlitev domačinov v najbližjih industrijskih objektih, moralna in materialna podpora vsem oblikam kulturno-prosvetnega in športnega delovanja, dosledno izvajanje uporabe slovenskega jezika v odnosih z občani in javnosti sploh ter nasploh za vodenje takšne občinske politike, ki bi težila za tem, da se zadrži odhajanje prebivalcev v mesto in da se vsaj nekaj prebivalstva obdrži v kmetijskih dejavnostih ter se ne dopusti umetnega naseljevanja.

Obisk ameriške letalonosilke

Pretekli teden je priplula v tržaško pristanišče 70.000-tonska ameriška letalonosilka »Saratoga«, ki pripada VI. ameriškemu brodomu v Sredozemlju. Letalonosilko spremljajo pomožna in petrolejska ladja ter skupina rušilcev. Ogromna ladja prevaža do 90 letal, dolga je 316 metrov in doseže hitrost skoraj 55 km na uro. Dnevno porabi kar 1.000 ton goriva. Na njej službuje skoraj 5.000 mornarjev.

slali na delo, kjer je bilo zanje že tudi stanovanje. Za samce je bilo vse prav enostavno, ne pa tako za družine.

PRENOS PISARNE

Ko mi je arhitekt Vargas dal ključ hiše v ulici Austria, je bil pogoj ta, da mu hišo vrnem takoj, ko jo bo prodal. V novembru, dobrega pol leta kasneje, mi sporoči, da je hiša prodana in da naj jo spraznim v januarju.

Bridko me je zadela ta novica. Denarja za najem ni bilo. Saj smo le s težavo dali beraško nagrado tajniku, ki je samo to delal.

Pa zvem, da ima župnik pri Sv. Juliji na razpolago prazno hišo. To je bil moj prijatelj Ramón Figallo. Torej kar nad njega! Pa mi pove: Hiša je, toda jaz nisem gospodar, ker je hiša last Krožka katoliških delavcev. O tem pa mora odločiti kardinal. Po ovinkih pač je božja Previdnost vse skrbno vodila in čez teden dobim odgovor: Hiša je na razpolago! In za koliko? Zastonj! Plačali boste vodo in luč ter pazili na zgradbo.

Sel sem si jo ogledat. Pet velikih sob in

še razne pritlikline. Vse potrebno za udobno stanovanje velike družine. In naša je že bila velika, vsak dan večja. Tako smo imeli zagotovljen prostor na ulici Victor Martínez 50.

LADJA »SANTA CRUZ«

21. januarja 1948 je pristala ladja »Santa Cruz«, ki je pripeljala gotovo največje število pričakovanih potnikov. Blizu tisoč jih je bilo. Prišla je tedaj tudi moja sestra Angelca, bratranec Jože Hladnik, tisti, ki je ušel iz groba in ga je pozneje povozil vlak, trije bratranci in ena sestrična, semenišče s profesorji, mnogo duhovnikov ter množica rojakov.

Zmagala si Devica slavna, zmagala kačo pekla«, je zapel pevski zbor »Gallus«, katerega doberšen del je prišel s to ladjo. Vsa množica je navdušeno prepevala, ko se je ladja bližanja trdi zemlji in deželi, kjer ne bo več nevarnosti, da jih ugrabijo ali vrnejo nasilno v domovino.

Drugi dan je bila nedelja. Ta množica ljudi, ki je prišla, je pomenila začetek novega poglavja v zgodovini slovenskih izseljencev v Argentini. Za to nedeljo sem

ZA KMETOVALCE

Za zdravo grozdje

Četudi je razvoj grozdja že precej napredoval, mu še vedno pretijo nekateri škodljivci in bolezni. Zato je potrebno, da smo sedaj prav tako budni kot smo bili spomladi in skrbimo, da ostane grozdje zdravo. Le tako bomo imeli tudi vino zdravo.

V juliju se je pojavil letošnji drugi rod metuljev - grozdnih sukačev, ki letajo po vinogradu in odlagajo jajčeca na jagode, ki so dosegle debelost graha. Pričakovati je, da se bodo gosonice izvalile v prvi polovici avgusta in se zarile v jagodo, kjer bodo objedle notranjost. Sele tik pred trgatvijo bodo zapustile grozdje in se zabubile pod lubjem in tam prezimile. Skoda, ki jo drobne gosonice povzročajo, je lahko občutna; posebno v vlažni jeseni grozdje gnije in na ranjene jagode se naseli siva plesen ali Botrytis. Proti sukaču lahko rabimo Carbaryl (= Sertin), ki se dobi v trgovini pod imeni Tortrin, Pomex, Panam itd. Njegova nevarna doba traja sedem dni po zakonu. Po strupenosti spada v drugo skupino, ki nosi črn + in opozorilo »škodljiv«. Zato je treba upoštevati navodila glede varnosti pri njegovi uporabi.

Bolezni, ki še pretijo trti v tem času, so peronospora (po dežju), oidij (v lepem vremenu) in ob dozorevanju siva plesen.

Proti peronospori uporabljamo v tem času bakrene pripravke brez primesi apna. To so bakreni oksikloridi (npr. Polvere Caffaro, Rame Caffaro, Polvere Rumianca, Cuprene, Rame blue itd., ki so močljivi praški) ali bakreni oksidul (npr. Rame Sardoz in Perenox).

Proti oidiju ali beli plesni, ki je nevarna prav v tem toplem in lepem vremenu, uporabljamo kot doslej močljivo žveplo (npr. Cosan, Solfosan, Tiosol itd.) ali Karathare.

Proti sivi plesni, ki se pojavi v vlažnem vremenu in še posebno, če je sukačeva gosonica navrtala jagode, lahko rabimo 3 EFFE Super v prahu. Ta pripravek je pravzaprav mešanica treh sredstev in tako deluje proti peronospori, oidiju in sivi plesni. Prvič prašimo z njim kakih 10 dni pred barvanjem jagod, nato 10 dni po barvanju in kasneje ponavljamo prašenje vsakih 10 dni do trgatve. Če uporabljamo 3 EFFE Super seveda izpustimo škropljenje, ki je zgoraj omenjeno proti peronospori in oidiju. Postopek s tem pripravkom je še posebno praktičen za male in težko dostopne vinograde.

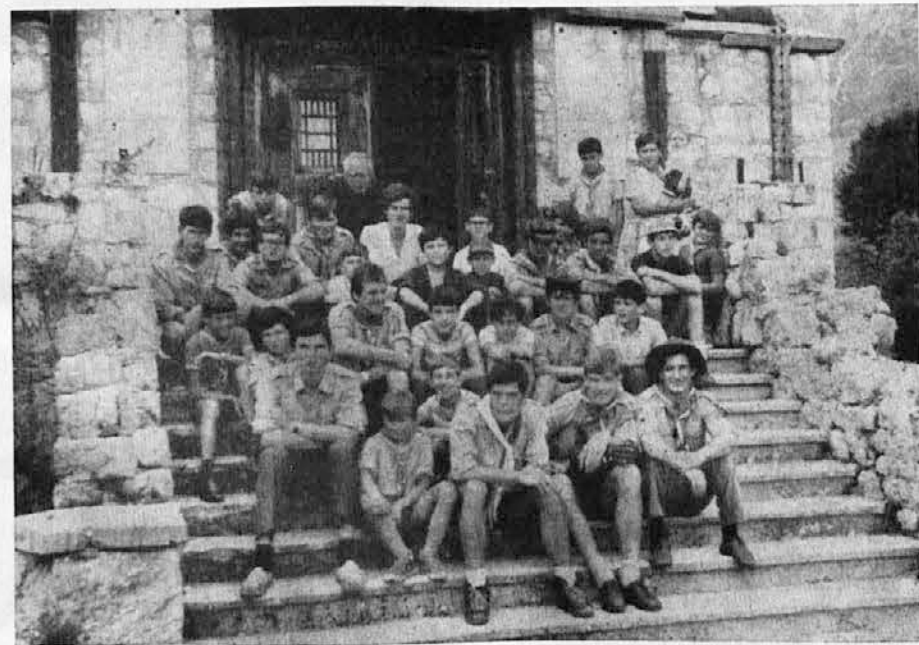
Proti peronospori in sivi plesni lahko uporabljamo izdelke iz Captana, vendar moramo paziti, da ukinemo škropljenje vsaj 15 dni pred trgatvijo sicer bi Captan občutno oviral vrenje mošta.

Inž. Janko Košir

Šematizem tržaške škofije

Tržaška škofijski urad je izdal nov šematizem, to je seznam vseh župnij, redovniških hiš, raznih cerkvenih ustanov itd. Iz tega šematizma so razvidne sledeče posebnosti: v Trstu samem so štirje dekanati in 37 župnij, na deželi je en dekanat in 16 župnij. Največji župniji v mestu sta župniji sv. Antona in sv. Vincencija, ki štejeta po 21.000 ljudi; salezijanska župnija šteje 14.000; po 12.000 imajo župnije Rojan, Sv. Ivan, Srce Jezusovo in Srce Marijino.

V škofiji je trenutno 187 škofijskih duhovnikov in 75 duhovnikov redovnikov. Slovenskih škofijskih duhovnikov je 26, redovnikov pa 8. Vseh redovnic je 570, ki imajo 56 postojank.

Goriški skavti s svojim duhovnim vodjem dr. K. Humarjem pred cerkvico na Javorcu, kjer so imeli obe nedelji v času svojega nedavnega taborjenja na Pologu pod Bogatinom sv. mašo in pri njej doživeto sodelovali

† Msgr. Janez Hladnik

89 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Na Avellanedi je vodil že več let petje »malic« Ciril. Ta je prišel iz Gorice še prav mlad tik pred vojnjo in kmalu pokazal velike glasbene zmožnosti. Ko se je družina Kren naselila na Dock Sudu, je on prevzel po malem avellanedsko petje.

Ko so prišle te nove spremembe, se je pa Krenova družina preselila v Florido in je tako nastalo vprašanje, kdo naj petje vodi. Prav tedaj je pa prišel moj brat Nace, ki se je ponudil kot pevovodja in je tako slovenska služba božja na Avellanedi tekla naprej. Ker je bilo lažje dobiti stanovanja na avellanedski strani, je tudi tam od nedelje do nedelje naraščalo število vernikov.

Bližal se je tudi čas prireditve »Duhovnega življenja«. Na nekdanje sodelavce se nisem mogel zanašati. Gospa Cotičeva,

Fani Kerševan, Fani Jamšek, Kogojevi, Čebrovci, Živčevi in številni drugi bodo to leto kot vselej s srcem in dušo zraven, toda odpovedal mi je »umetniški« del. S paternalističnimi pevci nisem mogel računati.

Pa je Nace kmalu nabral potrebnih elementov za primeren spored in se je tako vršila skupna prireditev starih in novih Slovencev, toda ne v prostorni dvorani prejšnjih let, temveč v salonu na ulici Junin, ki je bila last krožka »Círculo Católico de Obreros«. Ni bilo tisoč ljudi kot včasih, a bilo jih je še vedno štiristo.

Med tem se je slovenska pisarna dobro organizirala. Prišel je dr. Miloš Staré, ki je prevzel vodstvo. Za tajnika smo postavili Toneta Skubicca. Jaz sem bil s tem razrešen ne le pisarji, temveč tudi premenotega tekanja, kajti sveže sile so že bile zmožne tega. Saj so mnogi prišli že kar dobro vajeni novega jezika.

Med tem je bil odprt že tudi emigrantski hotel in tako so novodošli za prve dni imeli tam streho. Odpirati so se začele tudi možnosti dela in tako je bilo vse precej enostavno. Kar na pisarno za javna dela sem prijavil novodošle, pa so jih po-

(Se bo nadaljevalo)

Dušno pastirstvo v narodno mešanih farah

Duhovniški svet v goriški nadškofiji je na zadnji seji v mesecu juliju sklenil, da posveti potrebno pozornost tudi vprašanju dušnega pastirstva v narodno mešanih župnijah. Pobuda se je sprožila ob predlogu, ki so ga postavili slovenski duhovniki, naj se v Gorici ustanovi posebna župnija za Slovence. Iz tega se je porodila misel, naj bi pregledali celotno oskrbo vernikov v župnijah, kjer živi slovenska in italijanska skupnost v goriški nadškofiji. V ta namen je bila imenovana študijska komisija, ki jo sestavlja 14 članov, sedem italijanskih in sedem slovenskih duhovnikov. Ta komisija je imela svojo prvo sejo v četrtek, 13. avgusta v nadškofijskem dvorcu. Predsedoval je nadškof msgr. Cocolin. Po pozdravnih besedah g. nadškofa je ta predlagal, naj komisija izvoli najprej podpredsednika, ki bo vodil delo komisije, in pa tajnika. Pri volitvah za podpredsednika je bil izvoljen dr. Kazimir Humar, stolni vikar v Gorici, za tajnika pa don Cesare Scolobig, župnik na Malih Rojcah (Campagnuzza).

Po opravljenih volitvah se je g. nadškof umaknil in komisija je takoj začela z delom. Obravnavala je predvsem potrebo, da se ugotovi približno stanje slovenskih oziroma italijanskih vernikov po mešanih župnijah. V tem oziru je bil sprejet tozadeven sklep. Nato pa je prešla k nadaljnjim točkam dnevnega reda in sicer k stanju dušne oskrbe za ene in druge vernike v prizadetih župnijah. Komisija je ugotovila, da so vse te zadeve, na žalost, še zelo neraziskane. Zato bo v posebni anketi povabila prizadete župnike, da opišejo stanje v svojih župnijah. Le na podlagi danih in realnih dejstev bo mogoče delati naprej. Prihodnja seja komisije bo prihodnje jeseni. Prav gotovo bo k delu komisije potrebno pritegniti tudi kompetentne laike.

Clani komisije so za italijanski del: msgr. Soranzo, župnik v stolni cerkvi; don A. Persig, župnik pri Sv. Ignaciju; don Scolobig, župnik na Malih Rojcah; p. Richard, kapucin, župnik v novi kapucinski župniji; msgr. G. Trevisan, župnik v Krmini; don M. Virgulini, župnik v Ronkah; don C. Privileggi, župnik v Borgo San Mauro pri Sesslanu. Za slovenski del: msgr. R. Klinec, škofijski kancler; msgr. Močnik, upravitelj cerkve sv. Ivana; g. M. Komjanc, katehet; g. I. Kretič, župnik v Devinu; g. B. Breclj, župnik v Doberdobu; dr. K. Humar, vikar v stolnici; g. J. Zorž, župnik in dekan v Standrežu.

Praznik Kmečko-delavske zveze v Števerjanu

V soboto, 8. avgusta je kakor ob vsakokratni izvolitvi novega župana Kmečko-delavska zveza iz Števerjana priredila na Dvoru družabni večer za svoje člane, somišljenike in prijatelje. Poleg domačinov so se slavja udeležili iz Trsta predstavniki Slovenske skupnosti deželni svetovalec dr. Drago Stoka, dr. Franc Mljac in Marij Maver, iz Gorice pa predstavniki SDZ dr. Avgust Sfiligoj, dr. Slavko Bratina, dr. Andrej Bratuž, gđc. Marija Ferletič, pokrajinska svetovalka, predsednik ZSKP dr. K. Humar ter podjetnik Ivan Prinčič iz Krmina.

Goste in domačine je pozdravil najprej tajnik Kmečko-delavske zveze, nakar je spregovoril novi župan Stanislav Klanjšček. Dr. Avgust Sfiligoj je prinesel čestitke novemu županu in odboru in seznanil obnem prisotne z dosežki SDZ v okviru levosredinskih uprav. Marija Ferletičeva je tudi čestitala novemu županu in odboru ter izrazila svojo pripravljenost za sodelovanje in občinsko upravo za napredok števerjanske občine. Posebno topel je bil govor deželnega svetovalca dr. Draga Stoka, ki je izrazil svoje zadovoljstvo, da je bil izvoljen za župana prav Stanislav Klanjšček, ki se je že v pretekli poslovni dobi izkazal za dobrega in poštenega upravitelja občine.

Zamenjava na mirenskem Gradu

Vodstvo slovenskih lazaristov je zamenjalo upravo na mirenskem gradu. Dosedanji upravitelj g. Jereb pojde v Celje, da tam prevzame vodstvo hiše lazaristov. Iz Celja pa pride na grad g. Trontel, ki bo nadomestil g. Jereba. Na Gradu ostane še naprej g. Mlakar.

Naj v zvezi s tem omenimo, da so lazaristi na Gradu zelo povečali svoj dom. Zgradili so novo poslopje, ki bo služilo za

duhovne vaje in za duhovno obnovo. Novi dom duhovnih vaj lahko sprejme 30 in tudi več oseb v sobicah za eno ali dve osebi. Ker je Grad lepa razgledna točka in ker ni daleč od Gorice, bo lahko služil tudi ljudem tostran meje za duhovne vaje in duhovne obnove.

Doberdob — Besede v slovo

Zvonovi so žalostno zapeli v čisto jutro. Vsakogar je to zvonjenje zadelo in sprasovali so se: »Le koga je sedaj Bog poklical?«

Se otožneje so se oglasili zvonovi, ko je dolga vrsta ljudi v vencu v rokah stala pred hišo pokojne.

Angela Semolič — sem kakor v snu zavzdihnila. Večkrat me je nosila v naročju, ko sem bila še prav majhna! Kolikokrat me je spodbujala s svojim vedrim nasmehom! V vseh težavah je prva priskočila na pomoč, kot balzam so bile v žalosti njene besede. In sedaj je ni več! Nikdar več ne bom videla njenega obraza! Veke so mi zatrepetale, iz oči so mi pa silile solze. Kakor v megli sem gledala na vse, kar me je obdajalo in skoro podzavestno zaslutila vso bol in vse težave, ki tarejo človeštvo. Nesmiselno se mi je zadelo vse življenje, brez pomena vsako naše početje. Obupala bi, ko bi mi takrat ne stopil pred oči Njegov obraz. On ve, kaj dela in ni ga dejanja, kateremu bi ne postavil določenega cilja.

Oj Doberdob, spet si izgubil plemenito dušo, zgubil si nekoga, ki je ljubil tvojo zemljo, ki je cenil tvojo gorovico. Izgubil si čudovito mater in močno ženo. Krsto so počasi spuščali v jamo in že so nanjo padale prve kepe zemlje. Sinova sta v breznejni bolečini še niže sklonila glavo, možu se je utrnila solza z očesa, vsa množica je zatrepetala od žalosti.

Ciprese so se tedaj zamajale v vetru in njihovo šumenje je bilo podobno molitvi. Narava je spregovorila v žalosti in razumu, kaj je, kdor zna poslušati njeno govorico: Nedoumljiva so pota Gospodova.

Fr.

Uvoz živeža se veča

Za prehrano prebivalstva mora Italija uvažati vedno večje količine živil. V prvih štirih mesecih 1970 — v primeri z isto dobo lani — je uvozila za 36% več živil. Največji porast je bilo opaziti pri mesu; dnevno ga je treba uvoziti za eno milijardo in 665 milijonov lir, dočim je lansko leto zadostovala ena milijarda na dan. Tudi žita je treba uvažati vedno več; prav tako narašča uvoz rib, kar je še posebno čudno za državo, ki jo krog in krog obkrožuje morje. Tudi uvoz sladkorja, olja, maščob, mleka in sira se je povečal v prvih štirih mesecih v primerjavi z lanskimi.

★

Ravnateljstvo dr. strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici sporoča, da se bodo začeli popravni izpiti v ponedeljek, 7. septembra ob 8,30 po urniku, ki je objavljen na razglasni deski v šoli.

Izjava

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Podpisani občinski svetovalci iz Števerjana Vas prosimo, da bi objavili sledeče popravke in pojasnila članku, objavljenem v Katol. glas. 6. avgusta 1970 št. 32 z naslovom »Izvolitev novega župana in občinskega odbora v števerjanski občini«.

Podpisanih šest svetovalcev, torej polovica izvoljenih na večinski listi, izjavlja, da jim ni za kakšno osebno užaljenost, še manj pa za katero koli osebno korist, temveč za stvarni doprinos k napredku in dobrobiti števerjanske občine.

Avtorju članka M. T., kateremu večkrat zdrsne pri logičnem presojanju dogodkov, bi svetovali, naj še enkrat pregleda zapisnike občinske seje od 11. in 18. julija t.l. in tako se bo prepričal, da ni bilo nobenega spodsrljaja enega ali dveh občinskih svetovalcev.

Smatramo, da je objektivna kritika zdrav pojav in da se največje ovire dajo premostiti z resnim in stvarnim dialogom.

Corsi Hadrijan, Klanjšček Zdravko, Miklus Marjo, Mužič Alojz, Prinčič Izidor, Terpin Emil.

V nedeljo, 23. avgusta
bo v DOLU

PRAZNOVANJE BREZMADEŽNEGA MARIJINEGA SRCA

Ob 10,30 bo slovesna sv. maša, ob 19^h pa slovesne večernice z govorom, litanijami, blagoslovom in ofrom za cerkev. Sv. maša bo vo Dolu tudi na predvečer v soboto, dne 22. avgusta.

DAROVI

Za cerkvico v Stojakovem: N. N. iz Gorice 50.000 lir; J. K. iz Gorice 10.000 lir; G. M., Gorica, 10.000 lir, N. N., Trst, 10.000 lir; N. N., Trst, 3.000 lir; izletnica, ki je obiskala Logarsko dolino 1.000 lir; Katoliško kulturno društvo »Hraste« iz Doberdoba 5.000 lir.

Za Slovenik: N. N. iz Gorice 50.000 lir.

Za »Katoliški glas«: v spomin v Rimu umrle sestrične daruje Bandelj iz Gorice 1.000 lir.

Za misijone: Iva in Miro Ščuka 5.000 lir ob poroki hčerke Marte; N. N. 3.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: dr. Ubald Zalteo 5.000 lir; N. N. 10.000 lir; Z. M. 3.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Doberdobu: Kat. kulturno društvo »Hraste« namesto cvetja na grob pok. Angele Semolič 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Franca Velušček daruje Kristina Močilnik po 2.000 lir za tiskovni sklad »Kat. glas«, za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine.

V spomin pok. Jožefa Cingerle iz Standreža poklanja M. Rojic po 2.000 lir za »Kat. glas«, za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine.

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: Marta Kocijančič ob poroki 5.000 lir; N. N. v spomin pok. Gilde Slavec 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ferdinand in Marija Mihelič 5.000 lir v spomin pok. nečakinje Adelije Rovattini.

Za Marijin dom v ul. Risorta v Trstu: V. F. 25.000 lir, N. N. 10.000 lir, C. T. 20.000 lir, N. N. 4.000 lir, Manfreda Jožefa 50.000 lir, Bizjak Marija 20.000 lir, N. N. 10.000 lir, Marija Novak 9.000 lir, N. N. 1.000 lir, ga. Simčič 5.000 lir, N. N. 50.000 lir, Zupin Marija 10.000 lir, N. N. 150.000 lir in Ražen Marija 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Romanje na Brezje. Župnija Števerjan prireja za v nedeljo, 30. avgusta 1970 skupno romanje na Brezje, združeno z ogledom raznih znanih in privlačnih krajev Gorenjske kot so Vrba, rojstni kraj pesnika Prešerna ali Bled s svojim slikovitim jezerom. Prijavite se pravočasno pri g. župniku.

Ravnateljstvo nižje srednje šole v Gorici sporoča, da se bodo začeli popravni izpiti v ponedeljek, 7. septembra ob 8,30 po urniku, ki je objavljen na razglasni deski na šoli.

Učbenje na vseh osnovnih šolah doberdobskega didaktičnega krožja se bo vršilo od 21. do 26. septembra t.l. in sicer od 9. do 12. ure.

Popravni izpiti v 2. in 5. razredu osnovnih šol doberdobskega didaktičnega krožja bodo 1. septembra. Urnik je na oglasni deski ravnateljstva.

Kdor je na taborjenju goriških skavtov ali skavtinj na Pologih pod Bogatinom kaj pozabil ali izgubil v taborišču, lahko izgubljeni predmet dvigne na sedežu goriških skavtov v Katoliškem domu v Gorici.

Društvo slovenskih izobražencev iz Trsta prireja v Dragi 5. in 6. septembra študijske dneve. Podroben spored bomo še javili.

Ravnateljstvo državnega učiteljsišča »A. M. Slomšek« v Trstu sporoča, da je začetek popravnih in vstopnih izpitov v jesenskem roku 7. septembra 1970 ob 8,30 s pisneno nalogo iz slovenščine. Razpored ostalih pismenih in ustnih izpitov je objavljen na oglasni deski šole.

Tečaj v škedenjskem Domu. V škedenjskem domu se bo začel 25. avgusta tečaj za vrtnarstvo in cvetličarstvo. Vodil ga bo ogronom inž. Janko Košir, ki bo govoril tudi o urejevanju vrta ter o boju proti rastlinskim boleznim in škodljivcem. Tečaja, ki bo dvakrat tedensko ob 20. uri, se lahko brezplačno udeleži kdorkoli. Ob koncu tečaja bo za udeležence brezplačen izlet.

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 21. do 29. avgusta 1970

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Izlet za konec tedna. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Okno v svet. 19.20 Priljubljene melodije. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.45 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 N. Kuret: Slovenski in furlanski običaji - 1. oddaja. 13.30 Glasba po željah. 15.55 L. Davanzo: »Varna pot« - oddaja o prometni vzgoji. 16.05 Operetne melodije. 16.45 Pravljičice in pripovedke naše dežele. 17.35 Umetniki odgovarjajo. 17.35 Umetniki odgovarjajo. 17.35 Umetniki odgovarjajo. 18.30 Zenski vokalni kvartet iz Ljubljane. 19.00 Mandolinist Miranda. 19.10 R. Dolhar: Alpske poti in smeri (8) »Sprehod na Dve Spicie«. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 Nekdanji sloviti procesi v Trstu: H. Perno-E. Benedetti: »Winckelmanova smrt«. Radijska drama.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za orgle. Igra Devetak. 11.15 Oddaja za najmlajše: N. Matošec: »Vnuk brez dedka«. Mladinska radijska igra. 11.45 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 R. Georgin: »Rana in nož«. Radijska drama. 16.30 Parada orkestrrov. 17.30 Revija zborovskega petja. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Glasba iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske ljudske epike. Pripravlja Beličič.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Slovarček sodobne znanosti. 17.55 Vaše čtivo. 21.00 Pripovedniki naše dežele. A. Pittoni: »Sožitje«.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.10 Naši pomorščaki - srečanja in spomini. 19.45 Zbor »J. Gallus« iz Trsta. 20.30 Smetana: »Prodana nevesta«, komična opera.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 R. Vodeb: Po sledovih nekdanjih kultur v Italiji (9) »Herculaneum - Herculovo mesto«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Mladina in šport. 19.10 Higiena in zdravje. 20.30 Simfonični koncert. 21.45 Večerne melodije.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 F. Antonini: Otroške sanje in njih

pomen (4) »Podoba matere v otroških sanjah«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Na počitnice. 17.55 Kako in zakaj. 18.50 Južno-ameriški ritmi. 19.10 G. Godoli: Zivljenje na drugih svetovih - domneve in možnosti - 9. oddaja. 20.30 G. MacEwen: »V deželi Neshiah«. Radijska igra. 21.35 Beethovenove komorne skladbe.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Izlet za konec tedna. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Okno v svet. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.45 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 N. Kuret: Slovenski in furlanski običaji - 2. oddaja. 13.30 Glasba po željah. 15.55 L. Davanzo: »Varna pot« - oddaja o prometni vzgoji. 16.05 Operetne melodije. 16.45 Pravljičice in pripovedke naše dežele. 17.35 Umetniki odgovarjajo. 17.55 Moj prosti čas. 18.30 Slovenski vokalni oktet. 19.10 R. Dolhar: Alpske poti in smeri (9) »Gamsovka«. 20.35 Teden v Italiji. 20.45 Nekdanji sloviti procesi v Trstu: N. Perno-E. Benedetti: »Neznanka z mestnega obrežja«. Radijska drama.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragega moža in očeta

Lucijana Vekjeta

se zahvaljujemo vsem, ki so nam na kateri koli način stali ob strani in pospremili rajnega k večnemu počitku. Posebna zahvala šentjakobskemu kaplanu g. Silviiju Suligoju ter vsem darovalcem cvetja.

Zena Daljka in sin

Trst - Mačkovičje, 16. avgusta 1970

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta

Franca Velušček

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so bili pokojnemu v oporo in tolažbo v boleznih, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti ter so z nami ob naši bolečini sočustvovali.

Družina Velušček

Gorica, 6. avgusta 1970

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

POTUJETE V RIM? VABITA VAS SLOVENSKA HOTELA

HOTEL "BLED,"

Via Santa Croce in Gerusalemme, 40
00185 Roma - Telef. 777-102

HOTEL "DANIELA,"

Via L. Luzzatti, 31
00185 Roma - Telef. 750-587

CENIK

Enoposteljna soba s kopalnico in zajtrkom	3.350 lir
in pol penzion	4.700 lir
in celim penzionom	6.000 lir
Dvoposteljna soba s kopalnico in zajtrkom	2.750 lir na os.
in pol penzionom	4.100 lir
in celim penzionom	5.000 lir
Zajtrk	450 lir
Kosilo	1.500 lir
Večerja	1.500 lir
Na gornje cene 18% postržnine in 1% davka.	
Cene za skupne - neto cene:	pol penzion 3.800 lir
	celi penzion 5.000 lir

Dinar konvertibilen za jugoslovanske državljane!

PRİČAKUJEMO VAS - DOBRODOŠLI!

(Lastnik: V. Levstik)

Izrežite in shranite!